

Verkstadsarbete

En veckas verkstadsarbete i form av Strömsö. Det ser enkelt ut eller hur ?

[KGVID width="640"
height="360"]<http://hindersby.net/nywp/wp-content/uploads/2015/01/stromso.mov>[/KGVID]

Litet problem med galleriet

Den nya versionen av WordPress (programmet som används för Hindersby-sidorna) tycks ha problem med galleriet så den funktionen är avstängd. Det kommer säkert en ny version så ni kan se på fotografierna igen senare ...

Den 11 augusti: Ny version av galleriet fungerar så man kan se på bilderna igen.

Köp Lekstrandsboken nu !

Nu börjar det snart vara dags för Fornminnesföreningens 60-årsskrift. Det är ingen torr historik utan en skrift med historier och

bilder från de 60 år Fornminnesföreningen verkat.

Eftersom johannifirandet varit så viktigt i föreningens historia har skriften fått namnet: **Åter eitt Johanni – 60 år opa Hopenbackan**. Egentligen är det felstavat och borde vara: "Ååtär eitt Johanni – 60 åår opa Hoopenbackan" enligt NUS (Nisses Uttalsriktiga Stavning) men vi har här att göra med Licentia Poetica, dvs. poetens frihet att i konstens namn bortse från fakta och allsköns pedanters (likt undertecknad) påpekanden ...

Mikaela har skrivit boken och Robin (Bäckman) har skött ombrytandet och hela alltihop går på 132 sidor. Det är en fin

presentbok med hårda pärmar.

Inne i boken finns massor om verksamheten under de 60 åren och teckningar från Siggas pärm som handlar om tiden för Leikanlindån eller Hystanlindån som den kallades före Lekstrand. Och här har vi "hystån" eller gungan.

Den som vill beställa boken skall betala 20 euro per bok på Fornminnesföreningens konto:

Västra Kymmene andelsbank FI7550164020017011

Hopenback Lekstrand fornminnesförening rf
Kassör Karl-Henrik Sjöberg

OBS ! Kom ihåg att skriva hur många exemplar ni vill ha och ert namn ! **Betala före 1.12**, så att det syns på kontoutdraget den 7.12 för att få böckerna till utgivningen. Böckerna går ju att hämta på utgivningsfesten (troligen lördagen 8 december kl.13). Alla böcker som är betalda skriver Mikaela dedikation i.

Nu är det så att föreningen gärna vill ha så många inbetalningar som möjligt i god tid eftersom vi måste betala böckerna för att få ut dem från tryckeriet. Så betala hellre förr än senare.

Det här är en bok som aldrig blir föråldrad utan bara blir mera värd med åren. Den handlar om en viktig och livlig epok i byns historia. Kan ges som present ännu om femtio år.

Årtusendets mest eländiga tröskande

Ingen tjäle på vintern, tillpackad jord som inte släpper igenom vatten, regn i maj och försenad sådd. Tröskandet började sent och regn drog ut på det så det ännu finns oskördat närmare mitten på oktober.

Nu har vi bara ett par hektar otröskade. Tröskan står inne i verkstaden och väntar på så mycket uppehåll att man kan köra över det sista – men foder blir det. Fuktig luft gör att det inte torkar men man kan åtminstone hålla säden kall genom att blåsa på den.

Allt är ogjort eftersom både sådd och skörd drog ut på tiden alldeles förskräckligt. Och snart kommer vintern.

Telefonen åter i bruk

Regnet gjorde att vi åkte till Sverige för att hämta takplåtar och min mobiltelefon som jag glömt där. Så nu fungerar 0457-0184385 igen. Ifall jag hör nånting i tröska. Det är fortfarande bråttom med tröskandet så allt annat får vara nu.

Det var ganska sorgligt att vara utan mobilen. Inte för att det gjorde så mycket för jag hade ändå ingen tid att syssla med annat än tröskande och alla samtal bara störde. Den här tiden på året är allt annat fullständigt ovidkommande.

Hälften är ännu otröskat vilket är ganska så sent – men sådden var också sen.

Nattlig färd

Det börjar vara ett antal decennier sedan sist men förra natten var vi ute och åkte igen. Henriks bil hade stått i två månader i Kimito och inte verkade det bli bil av den mera. Så vi lånade Mickes trailer och körde iväg för att hämta den med friskt mod – i början alltså.

Det började bra med att vi inte hittade trailern först. Sedan hade jag glömt hem vinschen och så fortsatte det hela vägen. I Kimito hittade vi inte bilen, inte ens verkstaden. Sedan fanns där ingen nyckel och rattlåset slog på. Då vi hade fått nyckeln så fungerade inte vinschen (som vi åkt hem efter). Då var det mörkt men lampan hade blivit hemma i verkstaden och pannlampans batteri tog slut.

Så vi fick dra in bilen i trailern med spännband. Man drog ett par centimeter och så måste man dra ut remmen på nytt och

börja om. I tre timmar drog vi och flyttade remmen men tanken på att köra hem 300 km utan bil fick adrenalinet att koka. Det fanns ingen acku i bilen så rutorna gick inte att få ner – vevar finns det ju inte i de moderna sjufalt förbannade bilarna. Så vi kom inte åt ratten för att styra. Gamla Lada från 70-talet började allt mer framstå som rena superbilen.

Med envishet och ilska fick vi till sist in bilen i trailern. Då var klockan närmare tre på morgonnatten. Efter att ha lämnat trailern utanför Mickes verkstad så körde vi hem och mötte de första hindersbyggarna som åkte iväg till dagens arbete vid sextiden.

Litet kände man sej nog som för 35 år sedan då man körde till Tvärminne på kvällen och hem på morgonen. Ganska kul – bara det inte blir en vana ...

En tragisk tripp

Nyss hemkomna från Sverige så märkte jag att jag glömt mobiltelefonen i Medåker. Med telefonbok och allting. Så försök inte ringa det vanliga numret utan

0457-3843850

Det är också Ålands mobiltelefon men går till min N900 fickdatamaskin. 614156 går lika bra och till samma telefon. Det senare är ett IP-telefonnummer och åtminstone Inga ringer gratis till det.

Den bättre hälften kunde inte retas för hon hade glömt hem sin telefon då vi åkte. I Sverige använder vi andra telefoner och andra numror eftersom det är obarmhärtigt dyrt att använda en mobil utomlands. Jag är riktigt sur på systemet och hoppas

alla mobiloperatörer går i konkurs så fort som möjligt.

Svenska kontantkort är förresten mycket billiga. För hundra kronor (lite på 10 euro) fick jag kontantkort, telefon (Samsungs billigaste modell men riktigt användbar) och om man laddar med 50 kronor (5 euro) så får man ringa för 0 kr/min till alla telefoner i Sverige i en månads tid. Nåja, varje samtal kostar 1 krona. Så man skall ringa sällan men tala länge.

Mera tragiskt var det på åkrarna i Medåker. Stora sjöar och usel växt. Dessutom minskade vattnet inte alls för ytan hade tydligen slammat igen fullständigt. Lars-Erik som är vår granne och odlar åkrarna däromkring var dyster och menade att det var ordentlig missväxt. Han klara nog ekonomin men bara därför att han jobbar med markbyggnadsarbeten över halva Sverige. En sorglig syn var det. Åkrarna runt vårt hus är högt belägna men inte såg det bra ut där heller.

Det hade varit ordentliga oväder och en del tegelpannor hade blåst ned från bastun.

Annars var det riktigt hett. Vi för en ojäm kampf mot gräset som växer så det knakar. Grannarna hade plockat tusentals mördarsniglar och nu vet vi att de äter upp vår fina pepparrot. Man borde dressera vildsvinen att käka upp mördarsniglarna.

Nu börjar det vara dags att städa torken och göra klart för tröskning som troligen blir av i år också.

Och så har man blivit farfar

...

I dag föddes lilla Lovis Husberg (ni vet mamman till Ronja Rövardotter – vi gillar Astrid Lindgren i den här familjen ...). Föräldrarna mår förhållandevis bra. Och Lovis också förstås.

Wixo blev förresten farfar för ett par dagar sedan han också då Fredrik blev pappa. Så det blir i framtiden ett förskräckligt firande i juni eftersom Filip, Henrik och Tarja också har födelsedag samma vecka ...

Te eina å te ana

Te eina å te ana

tenkt ja set inn jäär. Nu e he såadd å soolen sjiinär å fåglana kvitrar. Fast man e liite slaatjigär bakett såaddn.

Int för att he va så smårt i åår men he e nu alti liite bakett allt tjöörandi. Ganska jemt tårka he opp – uutâm i te djölen baakåmm Silfverhagan å i diitjena vidär Aaltjärsvveen täär vi flytta utfalli så att he blei liite raakari kant.

Sidan va he ju åska redan å tvåå burkar foor i Haarbööl å Labby. Å så måst ja lag fiibär ååt ein engelsmann sãm ha flytta ti Labby så att han int måst tjöör kvar daa ti Helsingfors. He börja va nya tiidär ...

Aadär stell vil fålk haa fiibär så att dãm ska kuna praat me

båånen sãm ha flytta ti Holland å Frankrike å yvi hela joordkloote. He e noo sluut me tãm småå leendren n. Vi ha blivi europeear å snart reckär int he till meir hellär.

He e int någan nyttå ti lääer se finskå å svenskå meir en man måst. Men engelskån e viktigär – te vaanligast språåtji i väärden e ju “dååli engelskå”.

Ja sitär å lesär Albert Engströms saamla värk å han skriivär åmm smååleningar å roospiggar fråån 100 åår tibaaka. Tãm va int så innkröökt tå hellär för tãm va sjöömenn å sigla runt hela väärden. Men Rooslaagsdialekt praata dãm nääer dãm kãm heim.